

berg, Christiansen, la Cour, Hey, P. G. C. Jensen, Kristensen, Madsen-Mygdal, Pagh, H. P. Pedersen, J. Pedersen, Holger Petersen, Rasmussen-Krøjerup, Stilling, Tesdorpf og Tolderlund.

Hvis ingen gør Indsigelse herimod, betragter jeg disse Medlemmer som valgte. (Ophold.) De ere saaledes valgte.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Eventuelt; Første Behandling af Forslag til Lov om Overtagelse af Garanti for forskellige Bankers Kreditorer.

(Lovforslaget som vedtaget af Folketinget findes i Tillæg C).

Formanden: Denne Sag kan kun foretages med Tingets Samtykke, men hvis ingen udtaler sig derimod, anser jeg dette for givet. (Ophold.) Det er saaledes givet.

Sagen sattes under Forhandling.

Finansministeren (Vilhelm Lassen): Forslagets Indhold er ærede Medlemmer godt bekendt. Det gaar ud paa at bemyndige Finansministeren til sammen med de 5 Hovedbanker at overtage fuld Garanti for Sparernes og Kreditorernes Fordringer i Grundejerbanken og Detailhandlerbanken. Statens Garanti andrager Halvdelen, dog er den begrænset saaledes, at den ikke maa overstige 10 Mill. Kr. De Begivenheder, som have nødvendiggjort dette Skridt, der saaledes tages, og til hvilket der herved søges Bemyndigelse, ere jo Medlemmerne saa bekendte, at det vilde være at trætte Dem, om jeg her vilde give mig til at gøre Rede derfor. Jeg har desuden haft Lejlighed dertil i det andet Ting, og mine Udtalelser derom ville være ærede Medlemmer bekendte. Der er ganske naturligt et Ønske om, at der saa hurtigt som muligt her fra Rigsdagen maa blive taget denne Beslutning, som giver Bemyndigelse for Finansministeren til at yde den Garanti, som jeg gik med til for mit Vedkommende i Søndags under Forbehold af Lovgivningsmagtens Sanktion, og idet jeg anbefaler Forslaget til det høje Tings Velvillie, beder jeg om, at det maa nyde hurtigst mulig Fremme.

P. G. C. Jensen: Jeg er enig med den ærede Minister i, at ikke blot Lovforsla-

gets Indhold, men ogsaa de Begivenheder, der have fremkaldt det, ere alle Medlemmer saa godt bekendte, at det vilde være overflødigt at komme ind paa at omtale disse Ting, og jeg indskrænker mig til at sige, at efter min Opfattelse var det ikke blot nyttigt, men ganske nødvendigt, at man traadte til for at dæmme op mod den Strømning, som syntes at tage Fart, med Hensyn til Utryghed og Mangel paa Tillid i Pengeforholdene. Det var efter min Mening nødvendigt, og ikke blot var det nødvendigt, at de private Hovedbanker traadte til, men jeg finder ogsaa, at det var fuldstændig beføjet, at Staten traadte til, ja, det kunde end ikke undværes, thi man kunde ikke paalægge de private Banker alene at foretage de Skridt, som her maa tages. Jeg har ogsaa den Tro, at det ikke vil medføre nogen næneværdig Risiko hverken for Bankerne eller for Staten, at denne Garanti gives, og jeg skal blot med disse Bemærkninger tillade mig at anbefale Forslaget.

Madsen-Mygdal: Det er et noget ejendommeligt Forhold, at vi kort før en saadan Kri- ses Opstaaen havde foreliggende et gunstigt Resultat, en gunstig Status for den ene Banks Vedkommende. Det ser lidt besynderligt ud, men jeg skal ikke komme ind paa at omtale det, saa meget meget mere som det er blevet stillet i Udsigt, at der vil blive foretaget en grundig Undersøgelse af dette Forhold.

Med Hensyn til selve Forslaget finder jeg Anledning til at udtale en varm Tak og Anerkendelse til den højtærede Finansminister, fordi han saa resolut er traadt til og har bidraget sit til at raade Bod paa de uheldige Forhold, der vare indtraadte som Følge af denne Krise, og som kunde have udviklet sig betydelig videre. Jeg skal paa egne og Meningsfællers Vegne udtale min Tilslutning til det foreliggende Lovforslag.

Harald Jensen: Jeg vil benytte Lejligheden til at gøre nogle Bemærkninger om dette Forslag, trods den fremrykkede Tid haaber jeg, at ærede Medlemmer ville have Taalmodighed til at høre mig. Jeg tror ikke, at dette Lovforslag vil vinde udelt Anerkendelse og Beundring ude i Landet eller vække udelt Tilfredshed rundt omkring, naar det først kommer til Drøftelse paa Møder og Mand og Mand imellem. Der er ingen Tvivl om, at den lille Husmand, Landarbejder og Byarbejder, som strider for det daglige Brød, vil